

رحمت محبانه



بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: متی ۶: ۲۵ تا ۳۳؛ یعقوب ۱: ۵ تا ۸؛ ۲: ۱۵، ۱۶؛ اشعیا ۵۲: ۷؛ اول یوحنا ۳: ۱۶ تا ۱۸؛ اشعیا ۵۸: ۱ تا ۱۰.

آیه حفظی: « در تاریکی، نور برای صالحان طلوع می‌کند، برای شخص فیاض و رحیم و پارسا. فرخنده است شخص سخاوتمند و قرض‌دهنده، که در کارهای خویش با انصاف است » (مزمور ۱۱۲: ۴ و ۵).

همانطور که دیده ایم، کتاب مقدس پر از توصیف نگرانی خداوند برای فقرا و ستمدیدگان است، همانطور که خداوند از قومش می‌خواهد که از جانب او در این زمینه اقدام کنند. با وجود اهمیت‌ی که به این مسائل می‌دهد، با این حال این فرمان کتاب مقدسی، تنها بطور پراکنده و ناتمام انجام شده است و تنها با بازگشت مسیح و انجام وقایع فرا طبیعی در روزهای آخر بصورت کامل اجرا خواهد شد.

تا آن زمان، شریر به گونه‌های مختلف به وسوسه و سماجتش در این امور، بوسیله نفوذ روح‌های ظلمانی شیطان و فرشتگان، ادامه می‌دهد. اغلب این شرارت، در فقر، خشونت، ظلم، بردگی، استثمار، خودخواهی و حرص و طمع به وضوح قابل رویت است. در چنین دنیایی، جوامع ما، کلیسا‌های ما، و خانواده‌های ما، باید در برابر این شرارت ایستادگی کنند، مهم نیست که چقدر سخت باشد، ولی باید این کار انجام شود. در پاسخ به محبت و دستورات خداوند و زندگی در پرتو خدمت و فداکاری مسیح و در قدرت و هدایت روح القدس، ما باید با مهربانی، خلاقیت، و با شجاعت در پی آن باشیم که « عدالت را بجا آوریم و محبت پایدار داشته باشیم و با مشارکتی فروتنانه با خدای خود زندگی کنیم » (میکاه ۶: ۸).

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای سبت روز ۳۰ شهریور - ۲۱ September آماده شوید.

اولویت های پادشاهی

همانطور که در آموزه ها و تعالیم مسیح و نویسندگان عهد جدید به روشنی بیان شده است، کسانی که تصمیم می گیرند به عنوان اعضای پادشاهی خداوند زندگی کنند، با یک سری ارزش و اولویت های متفاوت نسبت به دنیا، زندگی می کنند.

متی ۶: ۲۵ تا ۳۳ را بخوانید. چه تضمین دوباره ای در این آیات به ما داده می شود؟ و چگونه باید، این تضمین دوباره در اولویت های ما اثر بگذارد؟

عیسی تعلیم داد که: « جان از غذا، و بدن از لباس مهم تر است » (متی ۶: ۲۵). البته این چیزها اهمیت دارند، اما باید آنها را در پرتو ملکوت خداوند ببینیم، به این معنا که ما باید زندگی خودمان را در روش های حقیقی و کاربردی مجدداً اولویت بندی کنیم. وقتی ما فراخوانی را که در سراسر کتاب مقدس برای کمک و مراقبت از دیگران شده است، درک کنیم، همچنین این دعوت مبدل به یکی از اولویت های ما به عنوان کسی می شود که راه مسیح را تعقیب می کند. و به شکل مطلوب آن، این دعوت باید به ما کمک کند تا بر روی خودمان کمتر و بر روی دیگران بیشتر تمرکز کنیم.

همچنین این مجموعه متفاوت از اولویت ها، ارتباط ما را با کسانی که بر روی ما و ستمدیدگان سلطه و اقتدار دارند، تغییر می دهد. در حالی که کتاب مقدس به مسیحیان تعلیم می دهد که تا آنجا که ممکن است به حکومت هایشان احترام بگذارند و از آنان اطاعت کنند (ببینید، برای مثال رومیان ۱۳: ۱ تا ۷)، همچنین در اینجا اشاره ای در کلمات پطرس وجود دارد که در چه شرایطی ما « از خدا باید اطاعت کرد، نه از انسان » (اعمال رسولان ۵: ۲۹)، برعکس عمل کنیم. عیسی این دو اصل را در پاسخ به کسانی که با این سوال سعی در حيله و نیرنگ او داشتند، بیان کرد: « پس آنچه را که مال قیصر است به قیصر و آنچه را که مال خداست به خدا بدهید » (متی ۲۲: ۲۱).

کسانی که دارای قدرت هستند، چه در حکومت و چه در اشکال دیگر، اغلب این قدرت را بوسیله تهدید یا به زور حفظ می کنند. همانطور که ما در زندگی عیسی دیده ایم، زندگی با ایمان همیشه و در هر شرایطی مشروط به بی ارادگی در مقابل شر و اطاعت از شریر نیست. برای مثال، با توجه به دوران برده داری در امریکا، این جی وایت می نویسد: « وقتی قوانین انسانی با کلام خدا و قانون او منافات دارد، ما باید از دومی یعنی کلام خدا اطاعت کنیم، مهم نیست که عواقب آن چه خواهد بود. قانون دنیای خاکی ما، از ما می خواهد که مانند برده خود را تسلیم ارباب کنیم، ما نباید اطاعت کنیم؛ و ما باید عواقب ناشی از نقض این قانون دنیای خاکی را تحمل کنیم. برده ها جزو اموال هیچ انسانی نیستند. خداوند خودش ارباب

حقیقی است، و انسان حق ندارد که مخلوق خداوند را تحت سلطه خودش بگیرد و خود را مالک او بداند « جلد اول، Testimonies for the Church، صفحات ۲۰۱ و ۲۰۲. [صفحات فوق برگرفته شده از متن انگلیسی می باشد]

مرز بین اطاعت از مقامات و حمایت از آن دسته از کسانی که ممکن است قربانی یک حکومت ستمگر شده باشند، کجاست؟

۲۵ شهریور

دوشنبه

بی تفاوتی و دزدگی نسبت به امور خیریه و اعمال مشفقانه

با امکان پایمال شدن نیت های خوب بوسیله « تمام سختیها و مصایب در دنیا»، بسیاری از ما دوست داریم تا کارهای بیشتری انجام بدهیم تا در زندگی کسانی که در رنج و عذاب هستند تغییر حاصل کنیم. مجموعه ای از رفتارها و اقدامات وجود دارند که به ما می توانند کمک کنند تا به کسانی که نیازمند کمک هستند، پاسخ مثبت بدهیم. **شفقت:** همانطور که دیده ایم، درک درد و رنج و همدردی درغم واندوه کسانی که در معرض آزار و آسیب هستند اولین گام در جهت اقدام کاری برای آنها است. ما نیاز داریم که میزان حساسیت خودمان را نسبت به رنجیدگان، افزایش دهیم و این نگرانی و حساسیت در مورد آنان را از دست ندهیم. امروزه، مردم در مورد « خستگی از محبت کردن » صحبت می کنند، در مورد این عقیده که، ما خیلی زیاد در معرض غم و اندوه و مصیبت قرار داریم، اینکه بسیاری از ما به دلایل مختلفی دلزده و بیزار شده ایم، برای اینکه برای حمایت عاطفی و مالی فراخوانده شده ایم. عیسی آگاهانه از شریر و درد و رنج اطرافش با خبر بود؛ با این حال، او با دلسوزی ایستادگی کرد به کار خود ادامه داد، پس ما هم باید مثل او عمل کنیم.

تعلیم و آموزش: از آنجا که بسیاری از وضعیت های ناشی از بی عدالتی و فقر مبهم است، بنابراین هر چه که ما می توانیم در این مورد بشنویم و یاد بگیریم مهم است. نمونه های بسیاری وجود دارد که در آن افرادی با نیت خوب، هنگامی که سعی می کردند به دیگران کمک کنند، باعث آسیب رساندن به زندگی آنان شده اند. در صورتی که این نمی تواند بهانه ای برای کمک نکردن به آنها باشد، و ما باید در پی راه های آگاهانه و اندیشمندانه برای مشارکت در کمک رسانی به آنان باشیم.

دعا: هنگامی که ما با یک مشکل مواجه می شویم، اولین فکری که به ذهن ما می آید اقدام « عملی » در جهت رفع آن مشکل است. اما کتاب مقدس به ما یادآوری می کند که « دعا » عملی است که ما باید انجام دهیم. ما می توانیم در زندگی فقرا و مظلومین، با دعاهایمان برای آنان و کسانی که بر آنها سلطه دارند، تغییر ایجاد کنیم (

اول تیموتائوس ۲: ۱ و ۲ را ببینید)، همچنین باید در پی هدایت و راهنمایی خداوند برای یافتن بهترین روش در ارائه کمک بیشتر باشیم (امثال سلیمان ۲: ۷ و ۸).
توقعات: یکی دیگر از عوامل مهم در تلاش برای تسکین رنج و زحمت، این است که با توجه به پیچیدگی شرایط اجتماعی، سیاسی، و شخصی، باید توقعات معقول و بجا داشت. امید ما باید این باشد، که به مردم گزینه‌ها و فرصت‌هایی بدهیم که ممکن است از آن برخوردار نبوده باشند. گاهی اوقات آنچه مردم با این فرصت‌ها انجام می‌دهند، ما را ناامید می‌کند، اما ما باید به انتخاب آنها احترام بگذاریم. به هر حال به هر روشی که ممکن است باید به خاطر رنج‌دیدگان تلاش کنیم، و اساس معیار ما این باشد که: «با دیگران همان‌طور رفتار کنید که می‌خواهید آنها با شما رفتار کنند» (متی ۷: ۱۲).

یعقوب ۱: ۵ تا ۸ را بخوانید. نقش دعا در فعالیت‌های مسیحی چیست؟
یعقوب در باب ۲ آیات ۱۵ و ۱۶ در باره اینکه چگونه می‌توانیم با دعا و گرفتن جواب دعاهایمان، به دیگران کمک کنیم، چه چیزی پیشنهاد می‌کند؟

۲۶ شهریور

سه شنبه

سخاوت

« زیرا خداوند کسی را دوست دارد، که با شادی می‌بخشد » (دوم قرنتیان ۹: ۷)، بخشش سخاوتمندانه جنبه مهمی از زندگی مسیحی است، در حالی که ما باید اجازه بدهیم که کتاب مقدس بخشش‌ها و اولویت‌های مالی ما را به چالش بکشد، سخاوت چیزی بیش از کمک مالی می‌باشد که مهم نیست به چه اندازه با ارزش است. در عوض، سخاوتمند بودن یکی از بزرگترین رفتارهای زندگی و رمز خصیصه «کسانی است که خداترس می‌باشند»، همانطور که بارها در مزمور ۱۱۲ به آن اشاره شده است: «کسی که دلسوز و قرض‌دهنده باشد و کارهای خود را از روی عدل و انصاف انجام دهد، سعادتمند خواهد شد» (مزمور ۱۱۲: ۵).

هر کدام از آیات زیر چه چیزهایی را در مورد سخاوت به کسانی که نیازمند هستند، می‌گویند؟ لاویان ۲۵: ۳۵ تا ۳۷؛ مزمور ۱۱۹: ۳۶؛ دوم قرنتیان ۸: ۱۲ تا ۱۵؛ اول یوحنا ۳: ۱۶ تا ۱۸؛ اول تیموتائوس ۶: ۱۷ تا ۱۹.

پولس در نامه‌های عهد جدید خود، بطور مرتب به سخاوت خداوند - که در عیسی مسیح، با بخشیدن حیات خود برای ما، این سخاوت کامل شد - به عنوان امید مسیحی اشاره می‌کند. همچنین به نوبه خود، مرگ مسیح به خاطر گناهان ما می‌تواند انگیزه ما در زندگی

برای گشاده دستی نسبت به دیگران باشد: « و دعای من این است که اتحاد ما با هم در ایمان باعث شود که دانش ما به همه برکاتی که در مسیح داریم، افزوده شود » (فلیپون ۱: ۶). سخاوت، نگرشی در زندگی است که، بزرگ، جسور و پذیرای دیگران است. در بسیاری از ما طرز زندگی‌های شخصی، اجتماعی، و فرهنگی ما باعث می‌شوند که ما فقط به فکر خودمان باشیم، و تا حد ممکن همه چیز را فقط برای خودمان بخواهیم و حفظ کنیم. اجازه بدهید این مسئله را در اینجا بیان کنیم، برای اکثر ما، حرف اول و ارجحیت همیشه خودمان، خودمان و فقط خودمان هستیم. اگر ایمان ما حقیقی باشد، باعث می‌شود که ما خود را نادیده بگیریم و برای دیگران زندگی کنیم. ایمان واقعی به ما کمک می‌کند تا جهان و انسان‌ها را همانطور ببینیم، که خداوند هر دو جنبه خوب و بد (ضعف) آنها را می‌بیند، و این دیدگاه ما را موظف می‌سازد تا در پی کمک به نیازمندان تا جایی باشیم که برای ما ممکن است. به عنوان یک خصیصه خوب در زندگی، بخششی که از طرف مؤسسات جمع آوری کمک‌های مالی و مؤسسات خیریه است، به راحتی قابل درک است. اینگونه بخشش‌ها قابل ارزش‌گذاری است و بطور مستقیم اجرایی هستند. اما بخشش‌های بزرگ لزوماً نشان دهنده یک زندگی سخاوتمندانه نیستند (ببینید لوقا ۱۲: ۴۱ تا ۴۴). یک زندگی سخاوتمندانه چیزی بزرگ‌تر و ارزشمندتر از هر نوع بخششی است. ما نیاز داریم تا روحیه سخاوت و بخشش را در همه آنچه که انجام می‌دهیم، افزایش و ترویج دهیم. در اکثر مردم، روحیه بخشش بطور ذاتی در درون آنها وجود ندارد؛ این یک فضیلت است که ما باید در زندگی خودمان بطور فعال و هدفمند، بدون توجه به گُنش‌های گناهکار و خودخواه انسانی، از خود نشان دهیم.

علاوه بر بخشیدن پول، حتی بصورت سخاوتمندانه، چه روش‌های دیگری وجود دارد که ما باید در آن روحیه سخاوتمندانه خود را نشان دهیم؟

۲۷ شهریور

چهارشنبه

ایجاد صلح و دوستی

متی ۵:۹ را بخوانید. در دنیای این چینی که در آن زندگی می‌کنیم، چگونه می‌توانیم آنچه را که عیسی می‌گوید، اجرا کنیم؟ و در نهایت چگونه می‌توانیم توفیق یابیم؟

خشونت ناشی از مناقشه یکی از دلایل مهم غم و اندوه است. قربانیان مستقیم، زندگی‌های از هم پاشیده، از جمله هزینه‌های جنگ هستند، بهتر می‌شد، اگر توجه و اهمیت و منابع اختصاص یافته به ماشین آلات نظامی، برای رفع سایر نیازهای انسانی و رنج‌های دائمی بازمندگان و جانبازان جنگ‌ها، و حتی فاتحان جنگ‌ها اختصاص می‌یافت. در قلب انجیل عیسی مسیح، عمل خیرخواهانه و عظیم خداوند در اقدام به آشتی

دادن، انسان‌های گناهکار با خالق آنان قرار دارد (دوم فرنتیان ۵: ۱۸ تا ۲۱). مصالحه ای که با ما شد، الگوئی برای ما شد تا ما هم «سفیران» این صلح و آشتی به دیگران باشیم.

چگونه می‌توانیم مانند آنچه که در اشعیا ۵۲: ۷ آمده است، زندگی کنیم؟

همچنین انجیل، پیام آور صلح و دوستی، برای ما انگیزه، الگو، و مرجعی در راستای ایجاد صلح و دوستی در این دنیای خشونت آمیز شد. «قلبی که در هماهنگی با خداست، یکی از طرفداران صلح آسمانی است و اثرات متبارک خود را به همه اطراف خود منتقل خواهد کرد. روح صلح طلب مانند شبنم بر قلب‌های خسته و مضطرب از نزاع‌های دنیوی می‌نشیند و به آنان تسکین می‌بخشد» (الِن جی وایت، Thought From the Mount of Blessing، صفحه ۲۸).

مسیح در موعظه کوه فرمود، «خوشا به حال صلح‌کنندگان، زیرا ایشان فرزندان خدا خوانده خواهند شد» (متی ۵: ۹). دقت کنید، حتی بیش از باید انجام داد، او نه تنها فرمان قتل در برابر قتل را تأیید نکرد، او گفت ما نباید نسبت به دشمنانمان عصبانی شویم و یا کینه آنها را به دل بگیریم (ببینید، ۵: ۲۱ تا ۲۶) و اینکه ما باید دشمنان خود را دوست داشته باشیم و برای کسانی که ما را آزرده خاطر کرده‌اند دعا کنیم (ببینید، متی ۵: ۴۵ تا ۴۸)، به این معنا که ما باید در پی اقدامات خیرخواهانه برای خیریت آنان باشیم. بسیاری حکایت‌های الهام بخش در مورد افرادی که زندگی خود را به ایجاد صلح و دوستی در نقاط دشوار دنیا اختصاص داده‌اند، وجود دارد، نگاه اجمالی به صلح و دوستی نشان می‌دهد، که اغلب بسیاری از بی‌عدالتی‌ها و رنج‌ها و مصیبت‌هایی را که در اثر این مناقشه‌ها بوجود آمده‌اند را تسکین داده است.

کلیسای محلی شما از چه راه‌هایی می‌تواند در محدوده محل سکونت شما، در جهت برقراری صلح و دوستی ایفای نقش کند؟

۲۸ شهریور

پنجشنبه

صدایی برای بی‌صدایان

سلیمان نبی نوشت که «زمانی برای سکوت، زمانی برای سخن گفتن» (جامعه ۳: ۷). او درست می‌گفت، برای هر یک از ما پیدا کردن توازن مناسب برای زمان حرف زدن و یا سکوت، آسان نیست. به هر حال، زمانی باید به خاطر ستم‌دیدگان حرف زد و صدای خاموشان و بینوایان بود و در پی غلبه بر شرّ بوسیله نیکویی بود، آیا امکان دارد که به عنوان کلیسا با سکوت بیش از حد خود در خطا و گمراهی بیفتیم، در زمانی که باید صدای ما شنیده شود؟

مسیحیان اغلب با توجه به دعوت برای خدمت عملی و تلاش برای خدمت به دیگران، همانطور که مسیح برای ما انجام داد، در مورد اینکه باید دستان و پاهای عیسی برای یاری رسانی به دیگران باشند، صحبت می کنند. اما در وظیفه نبوی، همانطور که در کتاب مقدس بیان شده است، اولین دعوت خداوند از مردان و زنان این است که صدای او باشند و از جانب خدا، و همچنین کسانی که خداوند می خواهد از آنان دفاع شود، سخن گویند (ببینید مزمور ۱۴۶: ۶ تا ۱۰).

اشعیاء ۵۸: ۱ تا ۱۰ را بخوانید. این آیات چه پیامی در زمان و مکان و شرایط خاص دوران خودش و همینطور در مورد زمان و مکان و وضعیت فعلی جهان به ما می گوید؟ و چقدر از زمانی که اشعیاء این را نوشت تا زمان حال دنیای ما تغییر بوجود آمده است؟

دعوت انبیاء برای اجرای عدالت هرگز راهی برای رسیدن به محبوبیت نبود. اما بوسیله ماموریتی که خداوند به آنان سپرده بود، انگیزه ای یافتند برای درک اشتیاق خداوند برای اجرای عدالت، همدردی و جانبداری از وضعیت فقرا و مظلومان، و در پی ایجاد شرایط بهتر برای جامعه خودشان باشند، با وجود مخالفت ها و سختی ها و خطرات، این انبیاء جرات یافتند تا صدای بینوایان خاموش دوران و مکان زندگی خودشان شوند (اول پطرس ۳: ۱۷).

بر اساس درک ما از انجیل و دعوت به معرفی عیسی به دنیا، همچنین کلیسای روز هفتم ادونتیست در رابطه با برخورد و مقابله با شریر در دنیا، راهکارهای خوبی دارد که ارائه دهد. به عنوان مثال: « ادونتیست ها اعتقاد دارند، اقداماتی که برای کاهش فقر و بی عدالتی ها در جامعه صورت می گیرد بخش مهمی از مسئولیت های اجتماعی مسیحیان است. کتاب مقدس به وضوح علاقه خاص خداوند به فقرا و انتظارت او از پیروانش در حمایت و مراقبت از کسانی که قادر به مراقبت از خودشان نیستند را بیان می کند، همه انسان ها، صورت و تصویر خداوند را در بردارند و دریافت کنندگان برکت خداوند هستند (لوقا ۶: ۲۰). در کار کردن برای فقرا، از تعالیم و الگوهایی که مسیح به ما داده است پیروی می کنیم (متی ۲۵: ۳۵ و ۳۶). به عنوان یک جامعه روحانی، ادونتیست های روز هفتم، از عدالت و فقرا حمایت می کنند و از جانب کسانی که نمی توانند صدای عدالت خواهی خود را به گوش دیگران برسانند، سخن می گویند (امثال سلیمان ۳۱: ۸) و از عدالت و فقرا در برابر کسانی که فقرا را از حقوق خود محروم می کنند دفاع می کنند (اشعیاء ۱۰: ۲). ما با خداوند در گرفتن حق مظلومان از ظالمان (مزمور ۱۴۰: ۱۲) مشارکت می کنیم.»

بیانیه رسمی کلیسای روز هفتم ادونتیست در مورد فقر جهانی، ۲۴ ژوئن ۲۰۱۰.

۲۹ شهریور

جمعه

تفکری فراتر: بخوانید، *الن جی وایت*، *A Higher Experience*، صفحات ۵۰۳ تا ۵۱۶، در کتاب *Man's Duty to His Fellow Men و Duty to Unfortunate؛ The Ministry of Healing*، صفحات

۵۱۱ تا ۵۲۶. در Testimonies for the Church، جلد ۳؛ Doing for Christ صفحات ۲۴ تا ۳۷، در Testimonies for the Church، جلد ۲. [صفحات ارائه شده مربوط به متن انگلیسی کتاب‌های ما باشد] « اگر آسمان و زمین را جستجو کنیم، هیچ حقیقتی تأثیری قوی‌تر از آنچه که باعث رسیدن رحمت و شفقت به کسانی که نیازمند همدردی و کمک ما هستند، وجود ندارد. این حقیقتی است به همان اندازه که عیسی مسیح است. زمانی که کسانی ادعا می‌کنند که در نام عیسی مسیح باید اصول قانون طلایی او را اجرا کنند، همانند دوران رسولان، قدرت انجیل و روح القدس در میان آنان حضور پیدا خواهد کرد » «الِن جی وایت، Thoughts From the Mount of Blessing، صفحه ۱۳۷.

« محبت عظیم به خداوند و محبت متواضعانه به یکدیگر، بهترین هدیه‌ای است که فقط پدر آسمانی ما می‌تواند به ما عطا کند. این محبت ضرر نمی‌رساند، بلکه یک اصل الهی و قدرتی ابدی است. یک قلب غیر روحانی و دنیوی نمی‌تواند محبت را موجب یا بارور کند. فقط در قلبی که در آنجا عیسی مسیح سلطنت می‌کند، یافت می‌شود... این محبت، محبوب جان است، زندگی را شیرین می‌کند، و تأثیرات این تولد نو به اطرافیان می‌رسد » «الِن جی وایت، اعمال رسولان، صفحه ۵۵۱.

سوالاتی برای بحث

۱. همانطور که در مطالعه درس این هفته دیده ایم، انجیل همچنان به عنوان الگو و انگیزه دهنده برای کفالت از جانب دیگران ادامه می‌دهد، همانطور که عیسی از جانب ما کفیل شد. چگونه این، درک و شکرگزاری شما را از مزده خوب به خاطر آنچه که خداوند برای ما انجام داد و نحوه‌ای که او این محبت را نشان داد، گسترش داده است؟
۲. سخن گفتن از جانب کسانی که صدایی از خود ندارند، دخیل شدن در فعالیت‌های صلح طلبانه و آشتی جویانه، و فعالیت‌های مشابه، می‌تواند ما را به جایگاه‌هایی در عرصه‌های اجتماعی و سیاسی برساند. با این حال کلیسای روز هفتم ادونتیست، مدافع عقیده جدایی کلیسا از حکومت یا (دین از سیاست) است، چه تفاوتی بین مشارکت سیاسی نامناسب و سخن گفتن و تلاش برای صلح به روش‌های اجتماعی آن، وجود دارد؟
۳. گام یا اقدام مورد بحث در درس این هفته که شما مایل هستید در زندگی و جامعه شما اجرا شود، چیست؟ شما چگونه می‌توانید باعث شوید که این ایده، عملی شود؟
۴. شما برای چه مسئله شر و ظلمی در جامعه خود و یا جهان پهناور، تصمیم گرفته اید که دعا کنید؟

خلاصه: در اثر متابعت از مسیح، جنبه‌های مختلف زندگی ما تغییر پیدا خواهد کرد، از جمله در ما شوق پیوستن به خداوند در توجه و اهمیت دائمی برای فقرا و مسکینان بوجود می‌آید، هرگز این کار ساده‌ای نیست و بندرت متداول و محبوب است، این شوق باعث تغییر اولویت‌های ما در زندگی خواهد شد و ما را وادار می‌سازد که گام‌های موثر در جهت بهبود زخم‌ها و آسیب‌ها در جهان اطراف خودمان برداریم.